

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 08. АПРИЛ 2012, ГОДИНА 13, БР. 33

ДНАС ЈЕ 6. НЕДЕЉА ВЕЛИКОГ ПОСТА (ЦВЕТНА) И ПРАЗНИК ХРИСТОВОГ
УЛАСКА У ЈЕРУСАЛИМ - ЦВЕТИ. ОД СУТРА ПОЧИЊЕ СТРАДАЛНА СЕДМИЦА

МИТРОПОЛИТ АМФИЛОХИЈЕ О ЦВЕТИМА

“Осана во вишњих, Благословен Који долази у име Господње! Осана на висини!” - ово су ријечи пјесме, драга браћо и сестре, коју су пјевала јерусалимска дјеца на данашњи дан, прије више од 2000 година, у тренутку када је Христос, јашући на магарцу, улазио у Град Свети, Јерусалим. ... Радостан дан за Јерусалим, али и последњи Његов радостан дан овдје на земљи, који је, у ствари, био припрема за издају Њега, за Његово Распеће и Његову смрт. ... Свечани дан Цвијети, али и дан који показује, као и дани који долазе до Васкрса, како смо ми, на жалост, исти какви су били људи у вријеме Христово, и исти смо на свих пет меридијана. Они који Бога исповиједају, поколебају се, па су веома често спремни и да се одрекну од Њега и да плуну на Њега и да кажу: “Не познајемо ми тога”, и у наше вријеме ми смо свјedoци тога. ... Историја се понавља и данас на нама и на нашем народу. И ми спадамо у такве народе који припадају Христу, који су повјеровали Христу, али који, када дођу нека тешка времена, забораве и на Христа и на душу своју. И забораве на светињу, поколебају се. Људско је поколебати се, али је сатанско у колебању остати. Људско је пасти, али је демонско остати у паду. И зато, славећи данас овај велики празник, нека је хвала Богу Великоме да, ево, и ми данас, заједно са јерусалимском дјецом и са свом дјецом хришћанског свијета, пјевамо радосну пјесму: “Осана на висини, Благословен Који долази у име Господње!”

Драга браћо и сестре, Св. авва Јустин нам је оставио непролазну поуку да “ко не преживи реалност Распетог Христа, не може преживети ни реалност Васкрслог Христа”. Зато, наша свакодневица и односи са ближњима, са Богом и са самима собом, нису и не треба да буду одвојени од живота Цркве и предстојећих празника. Из љубави према Господу, нека наше срце буде будно за дубље сагледавање како се смисао сваког од ових празника, Јеванђеља и богослужења тичу нас, нашег живота, нашег данас.

БОГОРОДИЦА ПОД КРСТОМ

Застанемо на овом месту, на коме је представљено распеће Сина Божијега и распеће срца Богомајке, по пророчанству седега Симеона Богопримца. Пастир је ударен, и стадо се разбежало. Но, куда би побегла она, мајка? Она стоји у ћутању и болу поред Крста. Својим присуством ту она сведочи да је то Син Човечији, Син њен и да му је она мајка. Сваки болни трзај распетог Господа понавља се унутра у души њеној као удар мача. Сваки Његов болни узвик тутњи у души не као одјек, но као громовни тресак. Но, она држи уста затворена и језик безгласан да душа нема куд изливати свој бол. Да би тако душа њена, претоварена болом, осетила сву тежину Његових крских мука. ... Док разбојници урлају од болова, док се Син Њен превија у смртним грчевима, док огрубели војници стоје равнодушно према туђим мукама и гледају само шта ће украсти или зграбити од имовине распетих, и док безбожни чопор јеврејских старешина својим цереканем и ругањем појачава ужасе и страхоте Великог Безакоња, шта Она ради? Она стоји уз Крст, сва предана вољи Божијој, као и увек, са молитвеним брујањем у срцу, испресецаним огњеним муњама бола и са ћутљивим питањем: чиме Ти може послужити слушкиња Господња, Сине мој и Боже мој? ... Благо онима који духовним очима гледају Богомајку под Крстом на Голготи, и који умеју да приме цело Јеванђеље, које Она својим присуством на оном страшном месту, и у оном страшном часу, пружа свету.

Св. владика Николај

Она је живела Оним Кога је носила. Слагала је у срце Његове речи. Пре свих је открила Његову Божанску моћ, што показује тражење првог чуда у Кани Галилејској. Пре апостола је схватила да онај ко види Њега, види Оца Небеског. Пратила Га је не само на тегобним путевима проповеди Речи Божије, него и на страшном путу Крста, смрти и погребња, црпећи непресушну храброст из безграничне љубави. Коначно, када се Њено једино Благо Васкрсењем и Вознесењем вратило на Небо, Њено срце је, без сумње, и по мајчинском, а нарочито по благодатном сећању, постојано пребивало тамо где и Благо Њено. Остатак живота на земљи за Њу је представљао поглед из времена у вечност.

Св. Филарет Московски

На Велики петак, након изношења Плаштанице, када се свом душом приљубљујемо уз Распетог Господа, служи се дивна и потресна служба, Плач Мајке Божије, када сви сабрани молитвено стојимо под Крстом, са Пресветом Богородицом. Све наше будуће молитве Богомајци напојене су овим загрљајем наших душа са Њеном, која *зна* шта су бол, туга и крст...

МОСТ

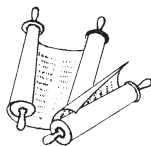
“Једном давно постојао је човек који је имао сина, којег је много волео” - овим речима почиње краткометражно видео-издање *Мост*, које приказује дирљиву љубав и блискост човека и његовог малог сина. Човек је радио као управник железничког моста, а његов син је волео да гледа возове и путнике. Док је отац пролазио крај једног од возова, дечак је, у његовом наручју, посматрао људе, приметивши на прозору девојку са црвеном капом. Међу путницима у возу има оних који су усамљени, бесни, себични, повређени... и зависни. Кадар се зауставља на девојци са црвеном капом, која у свом купеу почиње да узима дрогу. За то време, управников син се игра крај реке и примећује да је дошло до велике грешке - железнички мост је подигнут, а воз јури ка њему. Дете отрчава до деонице моста која је подигнута, завлачи се под њу да повуче полугу за спуштање, али исклизне и пада. У драматичној сцени, отац истрчава и бива постављен пред страховит избор: допустити да сви у возу погину или повући полугу и допустити да му син буде здробљен мостом. Након неколико ужасавајућих тренутака, отац напослетку повлачи полугу...

Успорени снимци приказују очеву агонију, неме крике, бол и руке подигнуте ка небу, док у возу мирно седе исти они путници, не слутећи да су спасени, али по цену нечијег живота... Очев бол кроз прозор воза види девојка са црвеном капом... и баца дрогу. После неколико година, она, са својим дететом у наручју, наилази на овог унесрећеног човека, он је гледа сузног погледа, али му се на лицу рађа радост, спознавши да је жртва његовог сина спасила не само голе животе, већ и душе, да је била залог нових живота. Ова филмска прича је симболичан приказ страдања и жртве Сина Божијег, ради нашег спасења...

У ПОЧЕТКУ БЕШЕ РЕЧ...

Пред нама је СТРАСНА или СТРАДАЛНА седмица. По речима о. Илије Шугајева, “страст је онај стадијум развоја греха у којем он коначно осваја човекову душу. Човек више не може да изађе на крај са својим жељама и због тога почиње страдање. Страст = страдање. То значи да страда или сам човек или људи из његове околине, а најчешће страдају сви”. Господ није имао ни страсти ни греха, већ је Својим крсним страдањем искуљивао страсну и палу људску природу свакога од нас. У седмици пред нама, ваља нам да смо непрестано загледани у ту слику Распетог Господа, страдалог због наших страсти...

Реч ТОРЖЕСТВЕНО - којом описујемо јучерашњу прославу Врбице, данашњи празник Цвети, као и долазећу радост прослављења Васкрса и свих других празничних сабрања Цркве - значи: свечано, прослављајуће, празнично, тријумфујуће, победнички, ликујуће. Потиче од старословенске речи ТРГ (трговство - тржество - торжество), која је и означавала место заједничког окупљања и сабрања народа, празнично славље, поставши торжествено сабрање.

У ДРУГОЈ НЕДЕЉИ МЕСЕЦА АПРИЛА ПРОСЛАВЉАМО:

- 08.(26) *Улазак Господа Исуса Христа у Јерусалим - Цвети*
- 09.(27) Св. мученица Матрона Солунска
- 10.(28) Преп. Иларион Исповедник
- 11.(29) Преп. Марко Ареутски
- 12.(30) Велики четвртак (Велико бденије)
- 13.(31) *Велики петак*
- 14.(01) Велика субота

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА СТРАСНЕ СЕДМИЦЕ:

ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЉАК, УТОРАК И СРЕДА:

7:30: Царски часови и Литургија пређеосвећених Дарова
17:00: Јутрење

ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК:

9:00: Литургија Св. Василија Великог
17:00: Јутрење са читањем 12 Јеванђеља

ВЕЛИКИ ПЕТАК:

7:30: Царски часови
16:00: Вечерње са изношењем Плаштанице
19:30: Плач Мајке Божије
21:00: Јутрење са певањем статија и опходом око храма

ВЕЛИКА СУБОТА:

9:00: Литургија Св. Василија Великог
24:00: Пасхално јутрење и Прва Васкршња Литургија

ВАСКРС:

9:00: Друга Васкршња Литургија
17:00: Пасхално вечерње

Данас своју Славу прославља и Пастирско-саветодавни центар, обележавајући уједно и велики јубилеј - 15 година свог постојања и рада. На Цвети 1997. године, благословом и присуством Патријарха српског Павла, започео је рад овог дивног Центра, који све те године, без икакве надокнаде, тихо, предано и са искреном љубављу према човеку, помаже људима кроз разговоре са стручњацима, предавања и издаваштво.

www.pastirskicentar.com

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.